

Sygn. akt I CSK 2164/22

POSTANOWIENIE

Dnia 8 czerwca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mariusz Załucki

w sprawie z wniosku M. F.
z udziałem A. F.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 8 czerwca 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w S.
z dnia 21 października 2021 r., sygn. akt I Ca [...],

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni M. F. złożyła skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w S. z dnia 21 października 2021 r., oddalającego jej apelację od postanowienia Sądu Rejonowego w Z. z dnia 22 lipca 2021 r., którym ustalono skład majątku wspólnego byłych małżonków M. F. i A. F. oraz dokonano podziału tego majątku, przysądżając go w całości na rzecz uczestnika postępowania za spłatą wnioskodawczyni.

Sąd Najwyższy zważył:

W postępowaniu nieprocesowym dopuszczalność skargi kasacyjnej została uregulowana odmiennie niż w postępowaniu procesowym. W art. 519¹ k.p.c. zawarto wyliczenie rodzajów spraw rozstrzyganych w postępowaniu

nieprocesowym, od których przysługuje skarga kasacyjna. W myśl art. 519¹ § 2 k.p.c. w sprawach z zakresu prawa rodzinnego, opiekuńczego i kurateli skarga kasacyjna przysługuje tylko w sprawach o przysposobienie oraz o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami, chyba że wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż sto pięćdziesiąt tysięcy złotych. Zgodnie z ustaloną wykładnią judykatury wartość przedmiotu zaskarżenia w sprawach działowych nie stanowi wartości całego majątku, lecz jest odzwierciedleniem konkretnego interesu (roszczenia, żądania) lub składnika majątkowego, którego środek odwoławczy dotyczy (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 31 maja 2016 r., V CSK 711/15 oraz z dnia 16 czerwca 2016 r., V CZ 24/16).

W niniejszej sprawie wnioskodawczynie wskazała kwotę 172 500 zł jako wartość przedmiotu zaskarżenia. W ocenie Sądu Najwyższego kwota ta nie odpowiada jednak rzeczywistemu zakresowi zaskarżenia postanowienia Sądu Okręgowego w S., odpowiada bowiem wartości całego majątku, zaś wnioskodawczynie nie formułuje w skardze argumentów na poparcie tezy, że całość majątku (bądź co najmniej znaczna jego część o wartości co najmniej 150 000 zł) powinna zostać przyznana na jej rzecz bez spłaty małżonka. Tylko bowiem w takiej sytuacji rzeczywista wartość zaskarżenia odpowiadać by mogła wymaganiom z art. 519¹ § 2 k.p.c. Wprawdzie w skardze kasacyjnej wnioskodawczynie sformułowała również zarzut niewłaściwego ustalenia wartości całego majątku, jednak jego umieszczenie nie może mieć wpływu na wskazaną wartość przedmiotu zaskarżenia, ponieważ zakres zaskarżenia skargą kasacyjną nie może wykraczać poza zakres zaskarżenia apelacją. W apelacji zaś skarżąca kwestionowała jedynie sposób zniesienia współwłasności przyjęty przez Sąd I instancji i nie kwestionowała ustalonej wartości majątku wspólnego. Na marginesie należy wskazać, że poza tym wnioskodawczynie nie podała również szczegółowych wyliczeń precyzujących przyjmowaną przez nią wartość majątku.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. odrzucił skargę kasacyjną.

